

ВИБІР ТАНЦЮВАТИ ЧИ НІ

*Медді почувалася
набагато краще, коли
просто спостерігала, як її
однокласники танцюють.*

ІЛЮСТРАЦІЯ СУСАННИ ГУРБА

Ребекка Бісхофф
(Грунтується на реальних подіях)

Ця історія сталася у США.

Медді поклала своє взуття для танців у сумку. Заняття в танцювальному класі тільки-но закінчилися, і настав час для обіду. Біля дверей вона зустрілася зі своєю подругою Ешлінн. “Як тобі подобається ця нова пісня?” — запитала Медді, йдучи з нею до їдальні. На останньому концерті в цьому році їхній клас збирався танцювати під нову пісню перед всіма їхніми сім'ями.

“Як на мене, то нормальна”, — сказала Ешлінн.

“Деякі слова мені здаються дивними, — сказала Медді. — Мені вони не подобаються”.

Медді подумала, що їй буде дуже незручно, якщо її батьки та маленька сестра дивитимуться, як вона танцює під таку музику.

Ешлінн знизала плечима. “А моєму брату вона дуже подобається. Він часто її слухає”.

“А-а”. Медді опустила очі.

Увесь день та пісня крутилась у Медді в голові. Їй не подобалися почуття, які в неї викликає ця пісня. А у Ешлінн таких почуттів не було. Можливо, ця пісня й нормальна.

Медді згадала урок про музику на домашньому сімейному вечорі. Мама сказала, що хороша музика може допомогти людям відчувати Святого Духа. А пісні з поганими словами можуть заважати їм відчувати Духа. Можливо, це Святий Дух говорив їй, що та пісня погана.

Вона спохмурніла. У пісні не було жодного лайливого слова. Чи ж була вона поганою?

Повернувшись додому, Медді розповіла мамі про ту пісню.

“Можеш подивитися слова і сказати, що ти думаєш про них?” — запитала Медді.

Разом вони знайшли слова тієї пісні в Інтернеті. Медді дивилася на обличчя мами, коли та читала їх.

Мама спохмурніла. “Я можу зрозуміти, чому тобі не подобається пісня, — сказала вона. — В ній немає лайливих слів, та я не думаю, що це хороша пісня для танців четвертокласників. Завтра

я поговорю з вашою вчителькою танців про цю пісню”.

Наступного дня мама поговорила у школі з вчителькою, пані Слейтер. Медді хвилювало те, що пані Слейтер засмутиться, але та не засмутилася! Вона сказала, що розуміє, чому мамі не сподобалась та пісня. Але, як вона сказала, було вже надто пізно змінювати музику.

“Медді може не танцювати під цю музику, — сказала пані Слейтер. — Вона може просто посидіти під час того танцю”.

Медді здавалося, що сидіти самій якось страшно. Вона вирішила попросити Ешлінн, щоб та під час танцю посиділа разом з нею. Ешлінн відповіла: “Згодна!”

Коли настав день танцювального шоу, Медді зустрілася з Ешлінн в коридорі.

“Я рада, що ти посидиш зі мною!” — сказала Медді, усміхнувшись.

Але Ешлінн не відповіла їй усмішкою. “Я зовсім і не збираюся сидіти з тобою, — сказала вона, поправляючи свою спідницю. — Я буду танцювати з усіма іншими”.

У Медді все похолонуло всередині. Їй не хотілося сидіти самій-самісінькій. Але їй все ще не подобалася та пісня.

Медді вишикувалася з іншими і станцювала під першу пісню. Тоді настав час для наступної пісні.

Її серце закалатало. Вона подумки промовила коротку молитву. Потім вона зробила глибокий вдих, пішла зі сцени і сіла.

Як тільки Медді пішла зі сцени, вона стала почувати себе набагато краще. Вона дивилася, як танцюють її однокласники. Коли вони закінчили танець, вона заплескала. Вона відчувала теплоту і щастя.

Медді усміхалася. Хоч їй було і страшно сидіти самій, але на душі було добре, бо вона послухалася Святого Духа. ●